

Václav Čeřovský - životopis

Pan Václav Čeřovský se narodil 29. 8. 1926 v České Čermné. Vyrůstal v pohraničí, v Bernarticích na Trutnovsku. Neměl tu žádného českého kamaráda a chodil do německé mateřské školy. Díky tomu se naučil plynule německy. Rodina Čeřovských se poté přestěhovala do Dvora Králové, kde Václav dokončil obecnou školu a začal tam navštěvovat gymnázium.

V roce 1939 při německé okupaci byl Václavův otec přeřazen do Nechanic. Odtud Václav dojížděl do školy do Hradce Králové a pokračoval ve studiích na Vyšší průmyslové škole stavební. Tam ovšem studoval jen jeden rok.

Pan Čeřovský se za války zapojil do protiněmeckého hnutí. V odboji přišel do styku se sovětskými parašutisty. Václav Čeřovský vydržel v odbojové činnosti až do začátku roku 1944, kdy na něj byl gestapem vydán zatykač. Aby ho zachránil, odvezl ho šéf odbojové skupiny ke zpravodajcům do Týniště nad Orlicí. Ti ho vybavili teplým oblečením, protože byla zima, a zařídili mu převoz v brzdářské budce zadního vagónu ešalonu na východní frontu Vojenským vlakem se dostal až na Ukrajinu.

Vlak tam byl přepaden a musel zastavit, protože kolej před ním byla rozebraná. Václav rychle opustil budku a utekl do blízkého lesa. Tam ho zajali ukrajinští partyzáni. Spolu s ním byli zajati i čtyři němečtí vojáci, kteří bojovali v přední části ešalonu. Byl zajat partyzány, kteří ho měli popravit, ale místo toho byl předveden před velitele a u výslechu úspěšně prokázal svou totožnost díky rádiovému spojení se zpravodajci z Týniště. Ti potvrdili, o koho se jedná, a přidali pokyn k přesunu Václava Čeřovského přes frontu do týlu bojující armády. Pan Čeřovský se na východní frontě zúčastnil i slovenského národního povstání a později tu s partyzánskou brigádou bránil vesnice Klak, Ostrý Grůň a Prochot. V Prochoti mu za jeho služby postavili pomník. Ke konci války byl s určitým posláním poslán do Brna a takto se dostal do Čech.

Po válce přišel za několik let komunismus. Pan Čeřovský byl vyznamenán zlatou medailí Jánošíkovou. Za vděk mu nabídli členství ve straně. Panu Čeřovskému bylo nabídnuto stát se generálem, ale odmítl. Snažili se ho přemlouvat, ale jeho odmítnutí vzali jako vzpouru proti státu a vládě. Byl vyloučen z fakulty, kde studoval architekturu, ale ne jen z této, ale i ze všech fakult ČVUT. Byl poslán na stavbu přehrady ve Slapech. Nakonec byl v roce 1951 zatčen, 6 měsíců strávil v samovazbě a poté byl odsouzen za velezradu a dostal 7 let těžkého žaláře. Nejdříve byl vězněn na Borech, potom 5 roků kotal uran v Jáchymově. Až později po propuštění se mu podařilo dostudovat.

Dnes žije v Hradci Králové s manželkou a jako válečný veterán chodí na vojenské akce, ale bohužel jen někdy, protože má zdravotní problémy. Od české i ruské vlády dostal řadu vojenských vyznamenání. Pan Čeřovský sepsal vzpomínky ze života do pár kronik pro svou rodinu, aby měli vzpomínky na svého statečného člena rodiny.